

FOCUS

Revista elevilor de la Colegiul Național

„Octavian Goga”

Miercurea-Ciuc

Editia a XLIV-a

Noiembrie 2022

Fondator: Sorin Drăghici

Tehnoredactare: Cioarec Amalia-Maria, Popa Nadia-Teodora

Îndrumători:

Prof. Magdalena-Camelia Dumbravă – Director

Prof. Nicoleta Grădinariu – Limba și literatura română

Coordonator tehnic: Filip Cristian, Ioșiban Victor

Copertă: Cioarec Amalia-Maria, Filip Cristian

ISSN: 2066-7410

Editura Eurocarpatica (Miercurea-Ciuc)

Tipărit cu sprijinul financiar al Primăriei Municipiului

Miercurea-Ciuc

© Redacția Revistei „Focus” 2022 CNOG

Redactori:

Cioarec Amalia-Maria – redactor-șef

Popa Nadia-Teodora – redactor-șef

Bucur Alexandra-Gabriela

Cărăușu Magda-Catinca

Cocan Mara Teodora

Dincă Andrada

Filip Cristian

Heremciuc Cristiana

Marin Mădălina

Monoranu Crina Diana

Olah Denisa-Teodora

Oniche Laura

Radu Irina

Raichici Emilia-Elena

Sandu Alexandra

Sava Laurențiu Ionuț

Toma Andrea

Voșlaban Denisa

Cuprins

I. Cultură generală	6
Premiul Nobel pentru literatură.....	6
100 de cărți de citit într-o viață	7
NASA	11
II. Opinii	13
Ce ar defini o persoană?	13
Existența omului.....	14
În interiorul tău poți mai mult	15
Anxietatea socială	17
Cărți VS telefoane	19
Timpurile adolescenței	21
III. Ce mai citim?	23
Orașul Fantomelor.....	23
Cărțile în viziunea elevilor	24
Cititul din perspectiva unui elev.....	25
Mitologia greacă – Circe	27
IV. Ce mai vizionăm?	28
Seria Harry Potter	28
V. Creații proprii	31
A flower called love	31
Arde	32
Moment fermecat	32
Left alone under the stars	33
VI. Jurnale	35
Despre profilul „Științe ale naturii” (30.09.2022).....	35
Jurnalul unei adolescente (28.09.2022).....	36
Viața în internat (05.11.2022)	39
Boboc în pandemie (03.10.2022)	41
VII. Acum știi!	44
ECDL la C.N. „Octavian Goga”	44

Cuvânt înainte

Dragă cititorule,

Ai simțit vreodată că nu-ți găsești locul în lume? Că fiecare persoană din jurul tău are un plan, în afară de tine? Trecerea timpului te înspăimântă și speri zilnic să nu mai auzi întrebarea „Ce vrei să faci pe viitor?”.

Prietenul tău cel mai bun e căpitanul echipei de fotbal. Sora ta a avut 10 pe linie și a intrat a doua la Facultatea de Medicină. Părinții tăi, care sunt foarte mândri de ea, au știut de mici ce vor să fie și ai face orice să știi să vorbești despre daci, romani și despre geografia lumii așa cum o face bunicul tău.

Îți sună cunoscut? Ei bine, chiar dacă așa pare, nu ești singurul în această situație. Adevărul este că aceasta este vârsta la care adolescenții au mai multe întrebări decât răspunsuri. Nu ești defect, ci doar trebuie să ai curajul să te descoperi și să te accepti așa cum ești. Dezvoltă-te armonios, fără să le faci rău celor din jurul tău și nu îți construi niciodată fericirea pe nefericirea altuia. *”Blowing out someone else’s candle doesn’t make yours shine any brighter.”*

Călătorește, mergi la acel concert, privește stelele, dansează în ploaie! Crede în propria forță! Schimbă lumea!

Fă ceea ce iubești, iubește ceea ce faci și amintește-ți mereu că dacă un lucru are sens pentru tine, nu este nevoie să aibă sens și pentru altcineva.

Redacția

I. Cultură generală

Premiul Nobel pentru literatură

Anul acesta, premiul Nobel pentru literatură i-a fost acordat scriitoarei de origine franceză *Annie Ernaux*. Acesta i-a fost atribuit „pentru curajul și finețea cu care descoperă rădăcinile, înstrăinările și constrângerile colective ale memoriei personale”.

*Digi*₂₄ afirmă faptul că „aceasta este autoare a peste 30 de opere literare; Academia Regală Suedeză de Științe notează că în scrierile sale Ernaux analizează cu consecvență și din unghiuri diferite o viață marcată de diferențe puternice în privința genului, limbii și clasei sociale”.

Ernaux și-a petrecut copilăria și tinerețea în Yvetot, în Normandia. În 1974, ea și-a publicat primul ei roman autobiografic intitulat *Les Armoires vides*. Ea a devenit cunoscută rapid, astfel începându-și cariera de succes.

Popa Nadia-Teodora, clasa a X-a A

100 de cărți de citit într-o viață

1. Maitrey - Mircea Eliade
2. 1984 - George Orwell
3. Lolita - Vladimir Nabokov
4. Dragoste în vremea holerei - Gabriel Garcia Marquez
5. Bătrânul și marea - Ernest Hemingway
6. Portretul lui Dorian Gray - Oscar Wilde
7. Inteligența emoțională - Daniel Goleman
8. Idiotul - F.M. Dostoievski
9. De ce iubim femeile - Mircea Cărtărescu
10. Romeo și Julieta - William Shakespeare
11. Femeia la 30 de ani - Honoré de Balzac
12. Puterea prezentului - Eckhart Tolle
13. De veghe în lanul de secară - J.D. Salinger
14. Mizerabilii - Victor Hugo
15. Străinul - Albert Camus
16. Rătăcirea fetei nesăbuite - Mario Vargas Llosa
17. Tropicul capricornului - Henry Miller
18. Adam și Eva - Liviu Rebreanu
19. Leagănul respirației - Herta Muller
20. O ciudățenie a minții mele - Orhan Pamuk
21. Zece negri mititei - Agatha Christie
22. Arta de avea întotdeauna dreptate - Arthur Schopenhauer
23. Copiii în miez de noapte - Salman Rushdie
24. Catch-22 - Joseph Heller

25. Procesul - Franz Kafka
26. Pe frontul de vest nimic nou - Erich Maria Remarque
27. Visul din pavilionul roșu - Cao Xueqin
28. Un veac de singurătate - Gabriel Garcia Marquez
29. Ghepardul - Giuseppe Tomasi di Lampedusa
30. Crimă și pedeapsă - F.M. Dostoievski
31. Călătoriile lui Gulliver - Jonathan Swift
32. Toba de tinichea - Gunter Grass
33. Austerlitz - W.G. Sebald
34. Preaiubita - Toni Morrison
35. Aventurile lui Huckleberry Finn - Mark Twain
36. Marele Gatsby - Francis Scott Fitzgerald
37. Ispășire - Ian McEwan
38. Frankenstein - Mary Shelly
39. Piatra lunii - Wilkie Collins
40. Iliada și Odiseea - Homer
41. Ulise - James Joyce
42. Doamna Bovary - Gustave Flaubert
43. Războiul lumilor - H.G. Wells
44. La răscruce de vânturi - Emily Bronte
45. David Copperfield - Charles Dickens
46. Robinson Crusoe - Daniel Defoe
47. Mândrie și prejudecată - Jane Austen
48. Doamna Dalloway - Virginia Woolf
49. Jane Eyre - Charlotte Bronte
50. Poveste despre două orașe - Charles Dickens
51. Anna Karenina - Lev Tolstoi

52. Moby Dick - Herman Melville
53. Un pământ nou - Eckhart Tolle
54. Ciuma - Albert Camus
55. Contele de Monte-Cristo - Alexandre Dumas
56. Cei trei muschetari - Alexandre Dumas
57. Război și pace - Lev Tolstoi
58. Roșu și negru - Stendhal
59. Demonii - F.M. Dostoievski
60. Frații Karamazov - F.M. Dostoievski
61. Harry Potter - J.K. Rowling
62. Să ucizi o pasăre cântătoare - Harper Lee
63. Jurnalul Annei Frank - Anne Frank
64. Castelul de sticlă - Jeannette Walls
65. Jocurile foamei - Suzanne Collins
66. Legendele Olimpului - Alexandru Mitru
67. Fahrenheit 451 - Ray Bradbury
68. Divina Comedie - Dante Alighieri
69. Nuntă în cer - Mircea Eliade
70. Lista lui Schindler - Thomas Keneally
71. Mănăstirea din Parma - Stendhal
72. La răsărit de Eden - John Steinbeck
73. Notre Dames de Paris - Victor Hugo
74. Dracula - Bram Stoker
75. Inferno - Dante Alighieri
76. Codul lui Da Vinci - Dan Brawn
77. Pe aripile vântului - Margaret Mitchell
78. Ocolul Pământului în 80 de zile - Jules Verne

79. Pădurea Norvegiană - Haruki Murakami
80. Acolo unde cântă racii - Delia Owens
81. O mie și una de nopți -
82. Străinul - Albert Camus
83. Trilogia Cairo - Naguib Mahfouz
84. Suita franceză - Irène Némirovsky
85. Don Quijote - Miguel de Cervantes
86. În căutarea timpului pierdut - Marcel Proust
87. Inima întunericului - Joseph Conrad
88. Portretul unei doamne - Henry James
89. Middlemarch - George Elliot
90. Micul Prinț - Antoine de Saint-Exupéry
91. Stăpânul inelelor - J.R.R. Tolkien
92. Copiii din miez de noapte - Salman Rushdie
93. Scandalul - F. Backman
94. Maestrul si margareta - Mihail Bulgakov
95. Inimi cicatrizate - Max Blecher
96. Circul nopții - Erin Morgenstern
97. Ferma animalelor - George Orwell
98. Singur pe lume - Hector Malot
99. Alchimistul - Paulo Coelho
100. Micuțele doamne – Louisa May Alcott

Popa Nadia Teodora, clasa a X-a A

Cioarec Amalia-Maria, clasa a X-a C

NASA

Evenimente astronomice importante ale anului 2022:

3 ianuarie - Maximul Quadrantidelor

20 martie - Venus la elongație vestică maximă

5 aprilie - Conjuncția Saturn-Marte

29 aprilie - Mercur la elongație estică maximă

1 mai - Conjuncția Venus-Jupiter

16 mai - Eclipsă totală de Lună

13 august - Maximul Perseidelor

14 august - Saturn la opoziție

15 septembrie - Ocultația Lună-Uranus

26 septembrie - Jupiter la opoziție

21 octombrie - Maximul Orionidelor

25 octombrie - Eclipsă parțială de Soare

8 noiembrie - Eclipsă totală de Lună

5 decembrie - Ocultația Lună-Uranus

8 decembrie - Marte la opoziție

8 decembrie - Ocultația Lună-Marte

14 decembrie - Maximul Geminidelor

(14.10.2022)

(16.08.2022)

Chiar dacă, din păcate, noi oamenii nu avem posibilitatea de a urmări majoritatea acestor superbe evenimente astronomice cu ochiul liber, NASA ne oferă șansa de a accesa poze reale, câte una în fiecare zi a anului, aceasta fiind urmată și de o scurtă explicație a fenomenului respectiv.

„Fiecare imagine reprezintă o nouă descoperire”, a declarat directorul NASA, Bill Nelson. „Fiecare va oferi omenirii o viziune asupra Universului pe care nu am mai văzut-o niciodată”, a adăugat el.

Fotografiile capturate de Hubble, încă din 1990, de la lansarea sa în spațiu, au fost publicate pe site-ul Astronomy Picture of the Day (APOD) din 1995 și sunt disponibile și astăzi pe site-ul celor de la NASA:

<https://apod.nasa.gov/apod/archivepixFull.html>.

Cioarec Amalia-Maria, clasa a X-a C

II. Opinii

Ce ar defini o persoană?

După tine, ce ar defini o persoană într-un cuvânt? Gândește-te la acel cuvânt și echivalează-l cu propria-ți persoană. Poate este un cuvânt negativ sau unul pozitiv, nu contează. Ceea ce contează cu adevărat este că toți facem parte din această categorie homo sapiens.

Poate când te-ai gândit la acel cuvânt, nu l-ai gândit pentru persoana ta. Este posibil să-ți placă atunci când cineva ți se adresează așa sau poate te-ai simți jignit. Adresează-te altora cum ți-ar plăcea să ți se adreseze ție.

„A te purta în așa fel încât să păstrezi în suflet, în toiul muncii și al grijilor vieții, însușirea să fi fericit și să poți ca printr-un fel de molipsire mântuitoare, să o răspândești printre semeni, înseamnă să faci o lucrare de solidaritate în ceea ce acest cuvânt are mai nobil.” (Charles Wagner, *Viața cumpătată*)

Fă posibil ca ziua cuiva să fie mai bună printr-un gând bun și un zâmbet sincer. Nu uita, nu te costă nimic!

Cocan Mara Teodora, clasa a X-a

Existența omului

E greu să trăiești.

Să trăiești e o virtute și norocos e cel care o deține.

Mulți dintre noi nu trăim, ci doar existăm, și totuși nici această existență nu ne este dedicată.

În această viață, fiecare dintre noi învață. Învățăm să mergem, să vorbim, să iubim, să apreciem, să scriem și să citim, iar lista ar putea să continue până la infinit dar totuși viața nu ne învață cum să trăim. De ce?

Pentru că virtutea de a trăi este unică în fiecare persoană de pe Pământ, ea este colorată și desenată în diverse culori și personalizată de fiecare dintre noi după propria ființă.

Viața ne oferă oportunitatea de a fi cine vrem să fim, de a crede în ceea ce vrem să credem, de a studia ceea ce vrem să studiem, de a face ceea ce vrem să facem.

Deși această calitate este sădită în fiecare om în parte, mulți nu reușesc să o găsească și să se bucure de ea, în schimb ei există, dar nu trăiesc, iar aceștia există pentru alții, nu pentru ei.

În această existență ne dăm de nenumărate ori peste cap și ne scărpinăm cu mâna dreaptă la urechea stângă, numai ca să-i facem pe plac altei persoane și niciodată nouă.

A trăi înseamnă să fii capabil să simți și să experimentezi, să descoperi și să îți oferi plăcere și prioritate înaintea oricărui altcuiva.

Nu tu trebuie să te îngrijești de fericirea altuia. Și el, ca și tine, trebuie să învețe să se poarte cu mănuși și cu delicatețe cu propria fericire.

Fiecare dintre noi trebuie să învețe să trăiască în fiecare an, în fiecare lună, săptămână, zi, minut și secundă din viață, pentru că a trăi e adevăratul și principalul scop al vieții.

Olah Denisa-Teodora, clasa a X-a C

În interiorul tău poți mai mult

De ce nimeni nu se întreabă niciodată ce ar trebui schimbat la persoana sa, astfel încât să devină un om mai bun, mai pozitiv sau mai fericit? Teoretic, trăim în perioada care ar trebui să fie cea mai benefică pentru întreaga omenire, așa-i?

Suntem dotați cu tot felul de lucruri care sunt menite să ne facă viețile mai ușoare, dar nimeni nu pare să conștientizeze că adevăratele schimbări nu pot veni din exterior, ci trebuie să vină din interior.

În ziua de astăzi, oamenii sunt concentrați în mare parte pe lucruri pe care le consideră importante și prioritare, însă adevărul este că acele lucruri au o anumită semnificație doar pe termen scurt. Suntem preocupați de testele de la școală, de certurile irelevante cu prietenii sau familia, trăim cu ciudă și frustrare continuă pe alții, ne vărsăm nervii și ne impunem singuri stări proaste, iar toate acestea doar în urma acordării unei

cantități prea mare de atenție asupra unor situații de moment. Cine se gândește la lucrurile pe care ar trebui să le facă, astfel încât să fie cu adevărat fericit? Puține persoane, probabil, dar sper ca de azi te vei încadra și tu în această categorie.

În sinele nostru, majoritatea întâmpinăm diferite probleme și trăim niște momente care ne oferă o anume intensitate emoțională. Cu toții suntem preocupați de impresia pe care le-o oferă celor din jur, gândesc prea mult și se adâncesc singuri în ceea ce știu că le face rău. Pentru mine, „a cultiva” înseamnă luarea unor decizii conștiente, așadar te invit și pe tine să începi să „cultivi” pentru sinele tău și să iei în considerare ceea ce chiar poate avea o valoare pentru tine pe termen lung.

Pentru persoana care a ajuns să citească aceste rânduri: îți recomand să începi să reflecti pentru câteva momente la cine îți dorești să fii, lăsând la o parte părerile altora, criticile lor și atitudinile negative. Ce te face fericit? Cum dorești să te simți în viață? De către cine îți dorești să fii înconjurat? Și în final, întrebarea este „Cum ajung să fac tot ceea ce mi-am propus?”

Din păcate, sfaturile pe tema aceasta sunt subiective, însă cred că pot recomanda tuturor un lucru pe care l-am auzit zilele trecute de la o persoană foarte puternică : „Orice faci, gândește-te ca tu să te simți bine și împăcat cu tine în final, pentru că atitudinea și încrederea nu ți le poate lua nimeni!”.

Heremciuc Cristiana, clasa a XI-a A

Anxietatea socială

Mulți oameni nu cunosc anxietatea în sensul ei adevărat, ci mai degrabă cred că ceva este în neregulă cu ei înșiși.

Ne gândim de multe ori că problema este la noi, că nimeni nu ne înțelege și că toți parcă au o problemă cu noi.

Anxietatea este caracterizată de o teamă de a fi evaluat negativ de ceilalți. Mereu ne temem de ce spun ceilalți despre noi, dacă ne bârfesc și ne înjosesc, uneori nu ne putem abține din a comenta înapoi sau din a acționa destul de urât.

Anxietatea socială poate fi prezentă oriunde: în școli, pe stradă și în locurile aglomerate. Ne putem simți anxioși, chiar și când trebuie să vorbim în fața unui public/grup numeros gândindu-ne că vom face o greșeală de pronunție sau una gramaticală, iar ceilalți vor râde de noi, așa apărând chiar și gândurile negative care duc la o anxietate și mai mare. Unii pot să depășească aceste momente prin nepăsare, gândindu-se la lucruri pozitive, dar alte persoane nu pot, iar când apar aceste gânduri negative zi după zi, ne împiedică să ne trăim viața și să ne bucurăm de ea. Ne gândim că nimănui nu o să-i placă de noi, că nu suntem buni de nimic, că vom spune ceva prostesc și că nimeni nu va vorbi cu noi. Acestea pot fi gândurile negative pe care aș vrea să încerc să vi le scot din minte. În momentul în care suntem anxioși simțim bătăile inimii, simțim cum respirația este incontrolabilă, simțim chiar și un gol în stomac, ne tremură tot corpul, dar și vocea.

Acum am ajuns la punctul în care vreau să vă povestesc și o situație prin care eu am trecut, am simțit chiar și eu asta pe pielea mea. Am fost la școală, trebuia să prezint un proiect, iar când am ajuns în fața colegilor și am văzut cum toate privirile sunt ațintite asupra mea, pur și simplu m-am blocat și am uitat și ce trebuia să prezint, dar mi-am amintit că trebuie și vreau să iau o notă bună. Așa că am uitat de emoții și am început încet și clar să îmi spun replicile terminând într-o notă optimistă, și primind un feedback bun de la profesor.

Ce ai putea face pentru a trece peste această stare? Să înțelegi mai bine ce este anxietatea și încearcă ca tot ce faci și ce spui să nu îți fie frica să expui și să îți zici punctul de vedere în fața celorlalți. Fiecare om va avea o opinie, dar asta nu trebuie să te influențeze negativ, trebuie mereu să gândești pozitiv, că tu ești cel mai bun și orice ai face o faci bine și trebuie să fi mândră(u) de asta.

NU TE ASCUNDE DUPĂ O MASCĂ, ARATĂ-ȚI PROPRIA FAȚĂ ȘI ZÂMBEȘTE!!!

Marin Mădălina, clasa a XI-a C

Cărți VS telefoane

„Mai pune și tu mâna pe o carte! Toată ziua stai cu ochii în ecranul telefonului!”. Acestea sunt câteva cuvinte pe care fiecare adolescent sau elev le-a auzit cel puțin o singură dată de la părinții lor. În ultimii ani, tehnologia a evoluat extraordinar de mult și de repede, iar jocurile video cu ecrane colorate și personaje animate sunt mult mai atractive pentru noile generații, decât cărțile vechi și prăfuite din biblioteca părinților. Cu toate acestea, oare există o cale de mijloc, o punte pentru a lega cărțile de lumea virtuală?

M-am gândit mult timp la o soluție pentru această problemă și într-un final am găsit una. În urmă cu aproximativ doi ani mi-am deschis un cont de instagram dedicat exclusiv vieții de cititor, pe care postez și recomand cărțile citite de mine. Până acum sună destul de clasic, ideea de a scrie recenzii, dar ceea ce face pagina mea interesantă sunt pozele realizate de mine, realizându-i fiecareia un fundal care să reprezinte cartea. Nu puteam să scriu acest articol fără să vă las câteva poze și o recenzie a cărții mele preferate, mai precis „Un nou început” de Kristin Hannah.

Protagonista se numește Leni. La începutul cărții, ea este doar o preadolenscentă, însă romanul cuprinde evoluția și maturizarea ei de-a lungul anilor. Ea locuiește împreună cu părinții ei. Mama, fiind casnică, are grijă de Leni, în timp ce tatăl ei este plecat în război. Nu după mult timp, acesta este prins și sechestrat de trupele din Vietnam. Totuși, el reușește să

supraviețuiește, dar când se întoarce acasă este un om total schimbat, mult mai agresiv și mai agitat din cauza traumelor trăite. La scurt timp primește o scrisoare în care află că i-a fost dăruită o casă în mijlocul Alaskăi, așadar cei trei se mută acolo, gândindu-se la un viitor mai bun.

Acolo, ei sunt nevoiți să se obișnuiește cu sălbăticia, să învețe să supraviețuiește condițiilor grele, să se apere de frig, foamete și animale sălbatice. Însă toate acestea sunt un fleac în comparație cu furia tatălui care devine din ce în ce mai aprigă. Printre toate aceste obstacole, Leni întâlnește un băiat la noua școală din micul lor orașel, care o ajută să treacă mai ușor peste conflictele din familie, deși relația le va fi pusă de nenumărate ori la încercare.

Cartea evidențiază problemele familiale și relațiile toxice care afectează nu doar copiii, dar și adulții. Mai evidențiază și de ce o familie trebuie să rămână unită, chiar dacă un membru îi abuzează fizic; de ce iubirea reușește să îi salveze pe oameni și de ce aceasta rezistă peste ani și ani. Din această carte am învățat extrem de multe lucruri și consider că trebuie să apară în biblioteca fiecărui adolescent sau cititor! Din păcate, nu am destule cuvinte pentru a descrie cât de frumos este scrisă. O recomand tuturor și vă promit că nu vă veți plictisi citind-o!

Pentru mai multe recomandări de cărți, mă puteți găsi pe instagram la adresa @jurnalul.unui.cititor, unde postează frecvent și sunt deschisă discuțiilor despre literatură.

Dincă Andrada, clasa a X-a C

Timpurile adolescenței

Adolescența. Înainte să ajung la perioada aceasta, foarte multe persoane, atât în vârstă, cât și mai tinere, mă avertizau despre acești ani și îmi povesteau că trebuie să am foarte mare grijă cu cine mă împrietenesc și ce activități fac cu acele persoane de fiecare dată când ieșim sau petrecem timp împreună.

Din punctul meu de vedere, chiar dacă nu am trecut așa de mult prin perioada aceasta, deoarece am doar 15 ani, nu cred că ar trebui pusă atâta presiune pe viitorii adolescenți în legătură cu anturajul din care vor face parte și să aibă atâta grijă. Bineînțeles, toată lumea are nevoie din când în când de anumite sfaturi și sugestii, mai ales de la persoane care deja au trecut prin experiența aceasta a vieții, dar într-o anumită limită. Limită în care respectivul individ ar trebui să se simtă liber să experimenteze multe lucruri.

Vorbind din propria experiență, de fiecare dată când cineva mă întreba ce am de gând să fac în situații specifice adolescenței, mereu spuneam că vreau să încerc și să experimentez cât mai multe lucruri posibile, deoarece doar acum poți face anumite lucruri, pentru că atunci când vei fi mare, vei avea pe cap facturile pe care trebuie să le plătești, o posibilă familie de întreținut și cel mai probabil că la momentul respectiv nu vei mai avea voința și starea necesară pentru a te distra și încerca lucruri noi cum o faci acum. În cazul meu și al prietenilor mei, fiecare decizie mai nebunatică pe care am luat-o

împreună a început cu propoziția „O viață avem!”, chiar dacă aproape de fiecare dată când am spus asta nu se sfârșea totul în cel mai liniștit mod, dar niciodată nu am regretat ce am făcut și nu am pus în pericol sănătatea sau siguranța nimănui, lucru de care toți cred că ar trebui să fim conștienți când decidem să trecem puțin de pragul momentelor care se întâmplă într-o zi obișnuită.

Totodată, adolescența reprezintă perioada în care viitorul adult învață foarte multe lecții, importante sau mai puțin importante, dar la momentul respectiv fiecare greșală sau lecție prin care trecem ni se pare o eroare fatală, deși cu trecerea timpului totul va trece și lucrurile vor lua o întorsătură dintr-o perspectivă mult mai bună și pozitivă. Unii dintre noi preferă să îi asculte pe ceilalți și să învețe din greșelile și experiențele lor, iar alții preferă să facă lucrurile în modul în care vor ei și să riște faptul că dacă vor greși, vor învăța pe propria piele ce nu ar fi trebuit făcut în situația respectivă.

Din deciziile pe care le-am luat de-a lungul timpului, pot spune că mă încadrez în cea de-a doua categorie, anume că prefer să experimentez situații noi singură, decât să mă avertizeze cineva că s-ar putea să greșesc sau că lucrurile vor lua o întorsătură nefavorabilă, fiind conștientă că nimic nu este întâmplător și că timpul le va rezolva pe toate, chiar transformându-se într-o situație mult mai bună decât cea precedentă.

Unul dintre cele mai bune sfaturi pe care le-am primit de la o persoană dragă mie este că niciodată nu ar trebui să lași unele

persoane să te tragă în jos în legătură cu pasiunile tale sau ce îți place să faci în timpul liber, pentru că, până la urma urmei, adolescența este perioada în care fiecare persoană se descoperă întru totul și află foarte multe lucruri despre propria persoană și ceea ce îl face cu adevărat fericit.

În încheierea acestui articol, consider că fiecare adolescent trebuie să-și pună dorințele pe primul loc și să se facă fericit, fără să depindă neapărat de cineva pentru a îndeplini acest fapt.

Raichici Emilia-Elena, clasa a X-a B

III. Ce mai citim?

Orașul Fantomelor

Dragi cititori, am citit această carte fabuloasă scrisă de Victoria Schwab, apărută la editura Aramis. Recomand această carte, pentru că este vorba despre o fetiță care are un prieten fantomă. Cassidy a avut o experiență în preajma morții, primește o putere paranormală de a da la o parte vălul care separă lumea celor vii de lumea morților. Trebuie să învețe regulile foarte repede, deoarece orașul fantomelor este mult mai periculos decât și-ar fi imaginat .

Cartea are un scris citeț nici mic, nici mare. Are 27 de capitole în care sunt diverse imagini și are 255 de pagini. Te învață să lupți pentru visul tău, să nu te dai bătut niciodată. Este

tradusă din limba engleză. Dacă începi să citești, cu siguranță te vei scufunda în minunata carte. Am terminat-o în două săptămâni. Dacă ai o imaginație bogată, te vei îndrăgosti de ea încă de la primele pagini. Se găsește pe internet, în librării și în biblioteci .

„O lectură care îți dă fiori pe șira spinării, care arată că umanitatea rămâne și după moarte.” – Booklist Starred Review.

Am văzut că această poveste are o continuare numită „Tunelul Oaselor”. Sincer, eu încă nu am citit partea a doua, dar cred că este la fel de fabuloasă ca prima. Are o copertă atrăgătoare, foile sunt rezistente, iar cotorul este unul tare.

Recomand această carte. Îi dau cinci stele.

Voșlaban Denisa, clasa a IX-a B

Cărțile în viziunea elevilor

Într-adevăr, uneori elevii nu au timpul sau motivația să citească mereu lecturile propuse de profesori pentru orele de română. Pentru unii, o carte poate reprezintă doar o chestie banală cu multe pagini greu de înțeles și ne semnificative. În ziua de azi, mentalitățile diferă în rândul adolescenților, mai ales când vine vorba despre cărți sau școală.

Spre exemplu, pentru anumiți elevi, cărțile reprezintă un mod de deconectare de la toate problemele și gândurile negative. Lectura devine un mod prin care imaginația te conduce pe cele

mai frumoase meleaguri, unde persistă aventura, suspansul și emoțiile transmise de narator, care sunt trăite involuntar de cititor. Este adevărat, gusturile și pasiunea pentru anumite lucruri diferă de la om la om, dar, după părerea mea, pasiunea pentru lectură vine doar atunci când citești mult și de plăcere; citind forțat nu vei ajunge nicăieri.

În perioada adolescenței se formează caracterul tău și tentațiile sunt multe mai ales pentru unele lucruri care par mult mai interesante decât răsfoirea unei cărți. În viziunea mea ca elevă în clasa a IX-a, cititul îți dezvoltă caracterul, limbajul, gândirea analitică și critică, dar, după părerea mea, lecturile trebuie să fie de plăcere.

În concluzie, „Asta e fascinant la cărți: îți permit să călătorești fără să faci un pas.” (Jhumpa Lahiri). Sper și sunt convinsă că, lectura va deveni la modă în rândul eleviilor, iar astfel, gândirea oamenilor o să fie mult mai flexibilă și creativă.

Bucur Alexandra- Gabriela, clasa a-IX-a B

Cititul din perspectiva unui elev

Din punctul meu de vedere este benefic să citim cât mai mult, deoarece ne dezvoltăm vocabularul, putem aborda mai multe subiecte și ne îmbogățim cultura generală. De fiecare dată când am ocazia, îmi place „să evadez” de la activitățile

cotidiene, citind o carte care se identifică cu starea mea de spirit; astfel, investesc timpul meu liber într-un mod util și plăcut.

Sunt de părere că fiecare dintre noi trebuie să se identifice cu un anumit stil de lectură și să îl aprofundăm. În ziua de azi, tehnologia ne acaparează atenția și ne face să privim cititul ca o activitate mai „învechită”, favorizând lumea digitală. Aș putea spune că mie îmi place să abordez mai multe tipuri de lectură, însă în ceea ce mă regăsesc sunt cărțile cu aventuri, pentru că este o lume care îmi permite să-mi folosesc imaginația, regăsindu-mă în unele povestiri.

Cartea mea preferată este *Micul Prinț*, deoarece personajul este curios și dornic să descopere lucruri noi la fel ca mine și îmi place prietenia pe care acesta o leagă cu omulețul și cu celelalte vietăți întâlnite în călătoriile sale. M-a emoționat faptul că de fiecare dată când privea stelele, omulețul își amintea de prietenul său, Micul Prinț, și de faptul că, în acest mod, prietenia lor este veșnică.

Ceea ce am învățat din această carte este faptul că, indiferent de circumstanțe, prietenii rămân în suflet și pot fi un reper toată viața.

Așadar, citirea unei cărți ne ajută să descoperim lucruri pe care încetul cu încetul le vom pune în practică pe tot parcursul vieții.

Sava Laurențiu Ionuț, clasa a IX-a B

Mitologia greacă – Circe

„Pe vremuri credeam că zeii sunt opusul morții, însă acum îmi dau seama că sunt mai morți decât orice altceva, căci sunt neschimbători și totul li se scurge până la urmă printre degete.”

Mereu am fost fascinată de tot ce înseamnă mitologie greacă, zei, titani, vrăjitoare, așa că am fost foarte încântată să descopăr această versiune modernă a „Legendelor Olimpului”, intitulată „Circe”, creionată cu măiestrie de Madeline Miller.

De aceasta dată, poveștile zeilor și eroilor sunt prezentate prin filtrul emoțional al zeiței Circe, fiica lui Helios, zeul soarelui, și a nimfei Perse.

Acest roman încântător are în prim-plan viața, deciziile și sentimentele eroinei. Astfel, putem urmări dezvoltarea personajului de-a lungul anilor, de la tână și supusa zeiță, permanent hărțuită de frații ei, până la femeia puternică, înțeleaptă, care a avut curajul de nu se supune regulilor unei lumi dominată de bărbați.

Cioarec Amalia-Maria, clasa a X-a C

IV. Ce mai vizionăm?

Seria Harry Potter

Harry Potter este o serie de filme produsă și distribuită de Warner Bros. Ea cuprinde filme bazate pe cele șapte romane Harry Potter scrise de autoarea britanică Joanne Rowling (J. K. Rowling), care îi au ca protagoniști pe Daniel

Radcliffe (Harry Potter), Rupert Grint (Ron Weasley) și Emma Watson (Hermione Granger).

Seria de filme *Harry Potter* este prima pe „Lista filmelor cu cele mai mari încasări din toate timpurile fără influența inflației”, cu peste 5 miliarde \$ de încasări. Seria este formată, până în 2011, din opt filme, inclusiv cel mai recent, *Harry Potter și Talismanele morții* - partea a doua.

Filmul m-a impresionat prin faptul că Harry Potter îi învață pe copii despre curaj și prietenie.

Protagonistul este un mic vrăjitor de unsprezece ani. Acesta locuia alături de unchiul, mătușa și verișorul lui. Harry avea o cicatrice pe frunte în formă de fulger. După ce a primit mai multe scrisori de la școala de magie Hogwarts, Hagrid, un

profesor, vine să-l ia pe Harry. La școală, băiatul învață cum să facă vrăji și să joace Vâjhaț, dar și să dezlege un mister. Alături de prietenii lui, acesta îl demasca pe profesorul de Apărare Contra Magiei Negre, cel care ascundea fața lui Cap-de-Mort, antagonistul, chiar sub turbanul său. Harry, susținut până la capăt de amicii lui, îl învinge pe Cel-Al-Cărui-Nume-Nu-Trebuie-Rostit. Directorul Dumbledore și șefa casei Cercetașilor, Minerva McGonagall, sunt foarte mândri de elevii lor.

Pe măsură ce Harry Potter crește și reușește să își dezvolte abilitățile magice, inamicii săi devin din ce în ce mai puternici. Din fericire, Harry se poate baza pe ajutorul prietenilor săi de nădejde, Ron și Hermione.

Această serie de filme își lasă adânc amprenta în industria cinematografică, și totodată face istorie datorită numeroaselor premii prestigioase câștigate, precum:

- Premiul Young Artist pentru cea mai bună actriță tânără în rol principal într-un lungmetraj (2002 – Emma Watson)
- Premiul Satellite pentru cel mai bun debutant (2002 – Rupert Grint)
- Premiul Critic's Choice pentru cel mai bun film de familie (2002)
- Evening Standard British Film Award pentru cea mai bună realizare tehnică/artistică (2001 – Stuart Craig)

- Premiul Asociației Designurilor de Costume pentru
exelență în designul de haine pentru un film de epocă/fantezie
(2002 – Judianna Makovsky)

Oniche Laura, clasa a IX-a B

V. Creații proprii

A flower called love

hot day in may
at the flower shop
I hold close to my heart
a bright red flower

I carry myself back home
bearing thoughts of you like a tome
thoughts of your warm embrace
and of your beautiful face

at our door you greet me
but I hold no petals in hand
from my chest I extend to you my palm free
and offer you a flower called love.

Anonim

Arde

Tu te plimbi ca o nălucă
Îmi dansezi, îmi cânți, mă-mbeți.
Eu stau, mă găsesc confuză
Nu pot să mă controlez.

Toți ceilalți îmi strigă într-una
Că greșesc, să mă opresc.
Tu îmi iei în palme mâna
Inima-mi spui s-o urmez.

Ce să fac? Mă întreb într-una
Când tu mă privești așa
Ochii blânzi și palme calde
Vreau să fii iubita mea.

Moment fermecat

Ale noastre vorbe-n șoaptă
Strică a nopții liniște
Luna pe ambii ne privește
Martoră la a noastră faptă.

Cum îmi cânți aproape tare
Vocea-ți fiindu-mi încântare
Cum îmi gâdili buzele
Și-mi explorezi toatele.

Îți cad pradă, ce păcat!
Totul se cutremură
Toate în jur, deodată tăcură
Moment fermecat.

Sandu Alexandra, clasa a XI-a C

Left alone under the stars

She always loved the colour green
The colour of the pine
Her lips in edges and shadows
Colored like a glass of wine.

Her eyes blending like the storm clouds
Her hair, streaked with golden wheat
Rose petals blush her rosy cheeks
And her smile is very sweet.

Stolen glances, through the darkness
Passion dripping from her lips
He knew he was in love with her
Before watching the eclipse.

Grief felt so much like fear to him
Dagger shining in the light

'Cause he's alive and she is dead
For no life is in the night.

Dangerous are damaged people
They feel more alive at night
So was she because of him
Everytime the moon was bright.

Now his tears glint in the sunlight
As the pine begins to grow
They both lie at this tree again
Except she's ten feet below.

„If you feel lost, i'll leave my love
Always hidden in the sun
And if you hide under the stars
I'll still know you were the one."

He thinks about her in silence
He often mentions her name
All he has are memories
And a picture in a frame.

Anonim

VI. Jurnale

Despre profilul „Științe ale naturii” (30.09.2022)

Proaspăt boboacă, am trecut de „examenul vieții”, pe care l-am considerat cel mai greu. După afișarea rezultatelor venise momentul pentru repartizarea pe profiluri. Eu știam de mai bine de trei ani că voi alege Științe ale naturii, deoarece iubesc foarte mult animalele și îmi doresc să devin medic veterinar. Să aleg acest profil a fost cea mai bună alegere din viața mea, deoarece biologia și chimia sunt materiile mele preferate și punctul meu forte.

În opinia mea, acest profil este unul dintre cele mai accesibile, dezvoltându-te din toate punctele de vedere, iar după liceu ai mai multe oportunități și o diversitate mai mare de facultăți. Poate multora li se pare greu, căci se face multă chimie, dar dacă înțelegi materia din clasa a VII-a și a VIII-a, nu îți va fi greu să înțelegi materia de liceu. Profilul Științe ale naturii pune accentul pe materiile reale, adică biologie, chimie și fizică, dar și pe celelalte materii. În special, acest profil se dedică celor care vor să dea la medicină, dar și celor cărora nu sunt decizi ce carieră vor să aleagă.

Radu Irina, clasa a IX-a B

Jurnalul unei adolescente (28.09.2022)

Bună, sunt Andrea și mă simt epuizată! Va sună cunoscut? Viața de adolescent nu este ușoară, căci toată lumea pune presiune pe tine cu întrebarea: „Ce facultate vrei să alegi?”. Păi, nu știu, de-abia mi-am ales liceul, vreau doar să trăiesc momentul fără să mă strezez în legătură cu viitorul, deoarece încă mai am timp să o fac sau cel puțin eu așa sper...

Mereu am fost invidioasă pe persoanele care știau de la o vârstă fragedă ce vor de la viață, căci eu nu știu; nu am nici măcar o idee ce vreau și nu pentru că nu am pasiuni sau că nu mă pricep la nimic, din contră, am foarte multe pasiuni din multe domenii care nu prea au legătură între ele. Când spun că mi s-ar părea interesantă facultatea de drept, mi se spune că am greșit profilul. Da, înțeleg că nu are nici măcar o legătură cu „mate-info”, dar sunt doar curioasă. Evident că sunt interesată și de facultatea de informatică, dar repet, nu știu exact ce vreau...

Am ales acest profil, deoarece are puțin din toate, evident, multă matematică și informatică, dar asta nu mă deranjează, căci mă descurc bine cu ambele, dar e frustrant faptul că dacă ești în clasă de mate-info, lumea se uită urât când le zici „Hei, mie îmi place și istoria și geografia și biologia...”.

Vreau să experimentez mai multe lucruri până să ajung să aleg ceva, nu vreau să stau toată viața în spatele unui calculator și să mă mint zicându-mi că doar asta vreau de la viață. Vreau să văd cum sunt alte meserii, să văd ce mi se potrivește mai bine,

să încerc lucruri cât mai diferite și doar după să vin și să zic „Da, rămân la informatică.”

Pe lângă decizia legată de facultate, mai sunt multe lucruri care strezează un elev de liceu. Suntem la vârsta la care majoritatea adulților ne tratează ca pe niște copii, dar au totuși așteptări de la noi de parcă suntem adulți. Mă enervează să aud „Nu ai dreptul să îți spui punctul de vedere, ești prea mică!” sau „Ce știi tu? Nu ai experiență în viață!” sau lucruri de genul acesta, dar totuși ești pus în situații dificile în care trebuie să te descurci singur în idea că „Ești deja mare, ai 16 ani, descurcă-te!”. Nu mă deranjează să mă descurc pe cont propriu, dar dacă fac asta, vreau să mi se acorde și dreptul deplin de a fi privită ca o persoană matură.

Că tot vorbeasc de adulți și de felul lor de a ne trata, mă enervează și societatea în care trăiesc și oamenii care iau decizii în locul meu, deoarece știu ei mai bine. România nu este o țară care este deschisă la nou, nu are valori fundamentale, nu are grijă de oamenii din ea și o să se trezească curând că este plină de gunoaie și lipsită de oameni competenți care să o ajute. Mă scuzați, deja este sufocată de gunoaie și aproape goală de oameni educați... Nu vreau să trăiesc într-o asemenea țară, nu vreau să văd cum totul se distruge și aproape nimeni nu face nimic, iar oamenii care încearcă să facă ceva bine nu sunt ascultați, căci celorlalți nu le pasă dacă pot să schimbe ceva sau dacă le este frică de schimbare.

Vreau că generația mea se repare lucrurile, vreau să avem o voce, spre deosebire de generația din perioada comunistă căreia

încă îi este frică să iasă în față când ar fi nevoie! Știu foarte bine că revoluția a fost acum 33 de ani, destul de mult, dar încă nu ne-am revenit complet din acea traumă. Îi văd foarte clar pe adulții din viața mea. Cred că știm cu toții că suntem printre primele țări din Uniunea Europeană la aruncat de mâncare. De ce? Păi, chiar dacă vrem sau nu să recunoaștem, ne este frică să nu avem anumite lucruri trebuincioase, iar ideea „Cine știe când avem nevoie!” înfloarește, așa că achiziționăm lucruri în exces, ca după aceea să le aruncăm.

Da, avem nevoie de o educație mai bună pentru a ști de ce nu este ok să cumpărăm mâncare în prostie sau de ce nu este ok să aruncăm plastic și gunoaie în natură sau în ape; cum ne fac astea rău în timp. Ar trebui să fim mai responsabili și am observat că generația mea este, dar vin anumiți adulți cu comentariile: „Ce îmi pasă mie?” sau „Ce vorbești tu? Nu ai decât 16 ani, lasă-mă în pace!” și este foarte frustrant, deoarece ni se taie aripile cu care visăm să facem ceva în țara asta.

Mă voi opri aici, deși ar mai fi încă multe de spus...

Toma Andrea, clasa a X-a A

Viața în internat (05.11.2022)

Internatul Colegiului Național „Octavian Goga” găzduiește 66 de elevi din mai multe orașe și sate din județul Harghita. Am cerut părerea mai multor persoane din internat și am ajuns să scriem despre câteva aspecte pozitive, dar și de îmbunătățit ale acestuia.

Printre aspectele pe care nu le îndrăgim este programul nostru de după ore. Acesta nu este prea avantajos pentru a ne practica activitățile extracurriculare, timpul nostru fiind limitat la trei ore libere după terminarea cursurilor. În momentele în care vrem să ieșim după ora cinci, suntem nevoiți să facem cereri către Direcțiune. Chiar dacă uneori ne deranjează programul, noi înțelegem și suntem conștienți că este spre binele nostru și siguranța noastră.

Un alt aspect pe care am vrea să îl îmbunătățim ar fi faptul constă în faptul că nu putem beneficia de apă caldă pe tot parcursul zilei. Suntem la o vârstă la care organismul nostru este într-o continuă dezvoltare și emană mirosuri neplăcute, mai ales după activitățile sportive, ceea ce este normal, firesc și omenesc. Ne-am dori foarte mult să putem face un duș și după-amiaza. Aceeași situație se aplică și la căldură, nu ar strica să primim și după-amiaza, mai ales când temperaturile încep să scadă. La momentul actual, altă problemă de remediat ar fi lipsa cinei ceea ce ne pune într-o situație dificilă, deoarece bugetul nostru pe întreaga săptămână este limitat.

Însă, lăsând la o parte toate părțile neplăcute ale vieții în internat, suntem recunoscători pentru că avem parte și de foarte multe momente frumoase.

Fiind un colectiv unit, deseori ne ajutăm reciproc cu mâncarea, temele și alte lucruri, iar în ciuda faptului că nu mai avem cină, tot reușim să ne bucurăm de faptul că avem posibilitatea de a lua masa împreună, în cameră. Colegii de cameră fac timpul petrecut aici unul încântător, deoarece râdem, vorbim, glumim, ne distrăm, dansăm, cântăm, ne jucăm jocuri de societate, ne costumăm, împărțim gânduri, emoții și sentimente, unele fiind bune și altele mai puțin bune, iar toate acestea fac clipele petrecute aici să fie minunate și prietenia dintre noi, strânsă.

În perioada sărbătorilor ne adunăm cu toții și ne dăruim cadouri, ajutăm la decorarea internatului și aducem printre noi spiritul sărbătorilor, ascultând și cântând colinde împreună. În serile călduroase de vară, spre sfârșitul anului școlar, ieșim afară unde râdem, povestim, ascultăm muzică și ne jucăm baschet și fotbal.

Toate aceste lucruri fac ca viața în internat să fie mai bună, momentele petrecute cu acești oameni să fie speciale și de neuitat, iar atmosfera să fie una incredibilă.

Nu putem încheia lista lucrurilor bune fără să le mulțumim profesorilor de serviciu, care trec pe la noi și ne fac seara mai frumoasă. Simpla lor prezență ne aduce mereu zâmbetul pe buze. Totodată, dorim să îi mulțumim din tot sufletul doamnei

pedagog. Ea este mereu alături de noi și este un permanent sprijin emoțional. În același timp, avem și mici momente de distracție alături de ea. O iubim din toată inima și îi suntem deplini recunoscători pentru tot ceea ce face pentru noi zi de zi. Nu putem uita nici de doamnele supraveghetoare, deoarece și ele merită toată lauda și mulțumirea noastră.

În concluzie, suntem o familie numeroasă și norocoasă, pentru că ne avem unii pe alții, iar acest loc este ca o a doua noastră casă.

Cărăușu Magda-Catinca, clasa a X-a C

Boboc în pandemie

În fiecare an, o altă generație de boboci calcă pragul colegiului nostru, începându-și călătoria plină de suișuri și coborâșuri din viața de licean. O etapă foarte interesantă, din punctul meu de vedere, deoarece colectivul este diferit, pentru unii mai mult, pentru alții mai puțin, profesorii de asemenea și poate prietenii cei mai buni cu care te-ai obișnuit nu mai sunt în aceeași clasă cu tine. Experința mea de boboc a fost și mai bizară decât în mod normal, iar în rândurile care urmează aș vrea să descriu începerea liceului într-o pandemie.

Am început clasa a IX-a în 2020, după ce restricțiile m-au privat de ultimele câteva luni alături de colectivul din gimnaziu. A fost o trecere foarte bruscă, deoarece se poate spune că am

clipit și deja mă aflu într-o clădire complet nouă pentru mine, între oameni cunoscuți din vedere, însă față de care nu mă simțeam deloc confortabil. Primele luni au fost cele mai ciudate, modul hibrid prin care fizic ne aflam 14 elevi, restul de 14 online cu schimbare o dată la o săptămână nu au facilitat încheierea noastră în calitate de colectiv. Nu îmi cunoșteam colegii, măștile îngreunau și mai mult acest aspect, iar regulile stricte ne împiedicau să ieșim pe coridoare, să socializăm. Am pățit chiar să trec pe stradă pe lângă un coleg și să nu îl recunosc. :)

Am fost privați de circumstanțe și de balul bobocilor care era un eveniment de inițiere așteptat nu doar de boboci, ci de întregul liceu. Recunosc că încă nu mi-a trecut frustrarea. Consider că acest început neașteptat al liceului și-a lăsat amprenta asupra comunicării dintre noi, fiindcă am devenit închiși în noi înșine și reticenți la a socializa cu cei din jur. Învățământul online a avut un impact uriaș asupra dezvoltării noastre pentru că lipsa prezenței umane dăunează omului, ființă concepută pentru traiul în comun.

Astfel, nu am prea simțit viața de boboc cum mi-am imaginat, ci mai degrabă a fost o perioadă de acomodare care mi s-a părut obositoare din punct de vedere psihic. Performanțele mele școlare au fost de asemenea afectate într-o oarecare măsură. După acest an, am ajuns în clasa a X-a, unde lucrurile s-au mai liniștit și am început să simt viața de liceu. Pauzele au revenit la normal și restricțiile s-au ridicat, însă era târziu să mai recuperez perioada de boboc.

Cu toate acestea, acum, la început de clasa a XI-a pot spune că în sfârșit simt că aparțin unui colectiv, aceeași oameni față de care nu eram în largul meu au devenit prieteni de care îmi va fi greu să mă despart la finalul liceului, iar doamna dirigintă o persoană care și-a lăsat amprenta asupra noastră, în încercarea de a ne face să ne simțim înțeleși și apreciați. Deși să fii boboc într-o pandemie a reprezentat o provocare, consider ca nu aș fii aceeași persoană fără această experiență bizară.

În încheiere, aș vrea să ofer un sfat bobocilor din acest an și nu numai: profitați la maximum de tot ce vă oferă viața de licean! Balul bobocilor, activitățile de tot felul și timpul petrecut cu colegii sunt activități de care vă veți aduce aminte cu drag peste ani și care vor caracteriza anii de liceu. Nici nu realizați importanța acestora până când nu le simțiți lipsa.

Monoranu Crina Diana, clasa a XI-a A

VII. Acum știi!

ECDL la C.N. „Octavian Goga”

Ce este?

ECDL, acronim pentru „European Computer Driving License”, este un examen esențial celor ce vor să se dezvolte profesional în orice domeniu legat de IT, recomandat pentru oricine dorește să dobândească noi competențe, trecute în CV.

De ce am nevoie de acest examen?

Pe lângă noile aptitudini dobândite în urma pregătirii pentru examen în pachetul de programe Microsoft Office (Excel, Word, PowerPoint, Access), în folosirea sistemului de operare Windows 10 și al internetului, certificatul dobândit ajunge în CV-ul tău, adică viitorii tăi angajatori au un motiv în plus să te primească în echipă.

Cum îl pot da, ca elev al liceului?

Din fericire pentru tine, ca elev al Colegiului Național „Octavian Goga”, îți este la îndemână să dai acest examen. Tot ce trebuie să faci este să cauți un cadru didactic ce se ocupă de aceste examene și să te înregistrezi cu ajutorul acestuia. Când te simți pregătit să susții examenul pentru una dintre competențe, te poți înscrie pe Google Classroom la următoarea sesiune. Examinarea va avea loc în laboratorul de informatică al școlii.

Filip Cristian, clasa a X-a A